

Отвeтник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- Да се установи, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Решение 91/1/ЕИО на Комисията от 20 декември 1989 г. относно държавните помощи, предоставени от испанското правителство и от правителствата на някои испански автономни области на Magefesa, производител на домакински пособия от неръждаема стомана и на малки домашни електроуреди (ОВ 1991 г. L 5, стр. 18; наричано по-нататък „Решение 91/1“) и по член 260 ДФЕС като не е приело мерките, необходими за изпълнение на Решение на Съда от 2 юли 2002 г. по дело Комисия/Испания (С-499/99, Recueil, стр. I-603; наричано по-нататък „съдебно решение от 2002 г.“), установяващо неизпълнение на задълженията на Кралство Испания по посоченото Решение 91/1.
- Да се осъди Кралство Испания да заплати на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 131 136 EUR за всеки ден на забава във връзка с изпълнението на съдебното решение от 2002 г. от датата на постановяване на решението по настоящото дело до датата, на която съдебното решение от 2002 г. бъде изпълнено изцяло.
- Да се осъди Кралство Испания да заплати на Комисията еднократно платима сума в размер, получен чрез умножаване на дневен размер от 14 343 EUR по броя на дните, през които е продължило нарушението, изтекли от датата на постановяване на съдебното решение от 2002 г. до:
 - датата, на която Кралство Испания си е възстановило помощите, приети за незаконосъобразни с Решение 91/1, в случай че Съдът установи, че възстановяването е действително извършено преди постановяване на решението по настоящото дело.
 - датата на постановяване на решението по настоящото дело, в случай че решението от 2002 г. не бъде напълно изпълнено до тази дата.
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Приетите от Испания мерки не са довели до незабавно изпълнение нито на съдебното решение от 2002 г., нито на Решение 91/1 нито са довели до пълно и незабавно възстановяване на незаконосъобразната и несъвместима помощ.

Според постоянната съдебна практика единственото, което държава членка може да изтъкне в своя защита срещу иск за установяване на неизпълнение на задължения, е пълната невъзможност за надлежно изпълнение на решението.

В настоящия случай в твърде продължителната кореспонденция между службите на Комисията и испанските власти във връзка с мерките, приети в изпълнение на Решение 91/1, испанските власти не са се позовали на пълна невъзможност за изпълнение на посоченото решение, а само са изтъкнали неясни вътрешни пречки.

Иск, предявен на 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело С-614/10)

(2011/С 72/22)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: В. Martenczuk и В.-R. Killmann)

Отвeтник: Република Австрия

Искания

Европейската комисия иска:

- да се установи, че Република Австрия не изпълнява задълженията си по член 28, параграф 1, втора алинея от Директива 95/46/ЕО, тъй като понастоящем в Австрия правният статут на Комисията за защита на личните данни, създадена като надзорен орган за защита на личните данни, не отговаря на изискването за пълна независимост,
- Република Австрия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията поддържа, че в Австрия не е гарантирана независимостта на Комисията за защита на личните данни като надзорен орган за спазването на разпоредбите в областта на защитата на личните данни.

Комисията посочва, че в организационно отношение Комисията за защита на личните данни е тясно свързана с федералното канцлерство (правителството). Канцлерството упражнява йерархичен контрол спрямо служителите на Комисията за защита на личните данни и отговаря за материалното им осигуряване. Освен това ръководството на Комисията за защита на личните данни е възложено на служител на федералното канцлерство, който в рамките на тази дейност е длъжен да изпълнява указанията на началника си и му е йерархично подчинен. Това положение води до явен конфликт на лоялност и явен конфликт на интереси.

Комисията посочва, че федералният канцлер, чиято дейност, както и тази на други държавни органи, подлежи на контрол от страна на Комисията за защита на личните данни, всъщност разполага с широки правомощия да упражнява надзор върху работата на комисията и да изисква от нея информация. По този начин федералният канцлер може по всяко време и без конкретен повод да се информира по всички въпроси от работата на Комисията за защита на личните данни. Ето защо според Комисията е налице опасност тези правомощия да се използват с политически цели.